
NOTITS

Til:	Udviklingsministeren	J.nr.:	104.N.1
CC:	Kommunikationsenheden	Bilag:	
Fra:	Humanitær bistand og NGO-samarbejde	Dato:	20. september 2005
Emne:	Besvarelse af spørgsmål N fra Udenrigsudvalget i et åbent samråd 29. september – udskudt til 6. oktober - Talepapir		

Spørgsmål fra Udenrigsudvalget modtaget 8. september 2005:

Ministeren bedes redegøre for planerne om at nedskære oplysningsbevillingen til ulandsorganisationerne.

Svar:

- Jeg har allerede i forbindelse med et tidligere samråd den 1. september svaret på præcis det samme spørgsmål, så det vil selvsagt ikke helt kunne undgås, at der i et vist omfang bliver tale om gentagelser. Det gælder også svar på de mange spørgsmål, som udvalget har stillet i den mellemliggende periode.
- Jeg vil gerne med det samme understrege, at der ikke er tale om besparelser på udviklingsbistanden. Jeg forventer, at de sparede midler til oplysningsaktiviteter vil blive anvendt af NGO'erne til konkrete projektaktiviteter til gavn for fattige mennesker i udviklingslandene.
- Regeringen har som bekendt som led i finanslovsforslaget for 2006 taget initiativ til, at NGO'erne, altså private organisationer og foreninger, ikke fremover skal drive ulandsoplysning i Danmark for statsmidler. Pengene skal i stedet gå direkte til NGO'ernes indsatser i udviklingslandene. Ændringen omfatter såvel Danidas Oplysningsbevilling som den projektrelaterede oplysning finansieret over NGO-bevillingen.
- Lad mig gøre det helt klart. I dag kan Danidas Oplysningsbevilling søges af private organisationer, institutioner, skoler, foreninger, massemedier og

enkeltpersoner. I 2004 udgjorde den samlede oplysningsbevilling 24 mio. kr., heraf bevilgedes ca. 12 mio. kr. til private organisationer og foreninger.

Derudover fik de private organisationer i 2004 små 20 mio. kr. til projektrelateret oplysning, som en del af projektbevillingerne over NGO-bevillingen.

- Fra og med 2006 tilføres de midler, som NGO'erne hidtil har fået fra Oplysningsbevillingen (ca. 12 mio. kr.), til NGO-bevillingen og vil blive anvendt til NGO'ernes konkrete bistandsarbejde i udviklingslandene. På samme måde vil de midler, der fra NGO-bevillingen er blevet brugt til projektorienteret oplysning (ca. 20 mio. kr.), også skulle anvendes til bistandssamarbejdet ude.
- Danidas Oplysningsbevilling vil herefter udgøre omkring 13 mio. kr. og vil kunne søges af privatpersoner, uddannelsesinstitutioner, skoler, medier mv., men ikke af private organisationer og foreninger.
- Jeg vil gerne understrege, at jeg naturligvis finder oplysning og debat vigtig. Ikke mindst set i forhold til de store spørgsmål om globaliseringen og dens konsekvenser, som vi står over for. Det er ikke hensigten at forhindre NGO'er, der laver oplysningsvirksomhed, i at fortsætte deres arbejde. Omlægningen skal først og fremmest ses som et ønske om, at de private organisationers oplysningsindsatser sker for private midler og ikke for statens. Jeg forventer altså, at de private organisationer fortsat vil drive oplysningsvirksomhed, men for egne midler. Derved vil de kunne tilrettelægge deres oplysningsaktiviteter mere frit, fordi de nu ikke skal forholde sig til, hvad de ifølge retningslinierne kan anvende statsmidlerne til.
- Der foreligger en evaluering af oplysningsbevillingen fra 1998 og en undersøgelse fra 1996 af den projektrelaterede oplysning. Begge påpeger variation i oplysningsarbejdets kvalitet og kommer med en række forslag til forbedringer. Det er der siden arbejdet videre med, og beslutningen om at ophæve statsstøtten er da heller ikke begrundet i en kritik som sådan af oplysningsaktiviteternes indhold, men derimod i en principiel holdning til, hvem der skal finansiere oplysningsarbejdet.

- Beslutningen giver en oplagt anledning for organisationer og foreninger til at prioritere og gå i dialog med deres medlemmer og støttekredse om oplysningsaktiviteter. Så må vi se, om det får nogen betydning for forholdet mellem udbud og efterspørgsel. Det kan da godt være, at udbuddet bliver mindre, når det er efterspørgselen, der bestemmer, frem for tilstedeværelsen af en vis mængde statslige støtte-kroner. Dette gælder også for NGO'er, som hovedsageligt har baseret deres oplysningsvirksomhed på statslige støttekroner, f.eks. Kvindernes U-landsudvalg.
- Der vil i EU-regi fortsat være mulighed for at søge om støtte til oplysningsvirksomhed i medlemslandene. Det kan der sagtens være god mening i, ikke mindst i forhold til de nye medlemslande, som har en mindre stærk tradition for udviklingsbistand end i Danmark. Jeg forudser ikke nogen ændringer i de danske organisationers adgang til at søge finansiering af deres oplysningsaktiviteter gennem EU. Det må være deres egen sag. Jeg kan kun støtte, at de forsøger at udvide deres finansieringsbase, og at NGO'erne stiller med 25 pct. egenfinansiering, som EU kræver.
- Jeg vil naturligvis være indstillet på at se på eventuelle spørgsmål i relation til en velordnet afvikling af ordningen (f.eks. opsigelsesvarsler, kontraktlige forpligtelser mv.).
- Desuden kan der være enestående tilfælde, hvor det vil være hensigtsmæssigt at tage særlige hensyn for at sikre en oplysningsindsats, f.eks. Børnenes U-landskalender. Her vil samarbejdet mellem Danida/Danmarks Radio og NGO'en, som gennemfører selve udviklingsprojektet, blive fortsat med midler uden for NGO-bevillingen.
- Hen ad vejen vil jeg være villig til at se på konkrete forhold, hvis yderligere behov skulle opstå, f.eks. i forbindelse med særlige indsatser i forhold til undervisningssektoren. Men lad os nu lige se, hvordan det går. Også her er der spørgsmål om udbud og efterspørgsel.

Humanitær bistand og NGO-samarbejde